

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 5 ภาค ชีวประวัติ

เรื่อง มะขามกายสิทธิ์
โดย พระครูภาวนาวิสุทธิคุณ

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมโน

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

มะขามกายสิทธิ์

พระภาวนาวชิรวิธาน

๑๐ เม.ย. ๓๔

สมัยอาตมามาอยู่วัดนี้ใหม่ ๆ ชาวบ้านรำลึกกันว่า ที่หลังวัดมีต้นมะขามใหญ่ ๕-๖ คนอ้อมไม่รอบ ไม่รู้เป็นอย่างไร อธิษฐานอธิษฐานมากินลูกไก่ เขาก็ไล่ขำมัน มันบินมาเกาะอยู่ต้นมะขามหลังวัด เอาปืนลูกซองมายิง ลูกปืนไม่ออก ยิ่งอธิษฐานก็ไม่ออก ยิ่งอธิษฐานมากินลูกไก่ก็ไม่ออก

แต่แล้วเอาระบอบปืนหันไปทางอื่น ยิ่งออกมาได้ เขาก็บอกหลายหนแล้วจะมาล่าอธิษฐานที่เจียวกุ๊กไก่เขามากินลูกเปิดเขา อีกมาทำรังที่ต้นมะขาม ก็พยายามจะขำมันก็ยังไม่ออก ไม่รู้ว่าเป็นเพราะเหตุผลประการใด

เขาลือกันเช่นนั้น อาตมาก็ฟัง ฟัง ต่อมาก็ชวนพระเถระไปถางต้นหนามพุดอง กอไฟ ต้นข่อย ค่อย ๆ ถางไป มันเป็นป่าดงพงไพร ต้นตาลก็เยอะ นกแก้วพิลึก

ถางไปถึงโคนต้นมะขาม ตั้งใจจะถางให้เตียนเพื่อจะดูว่าเป็นเพราะอะไรปืนถึงยิงไม่ออก อาจจะมีพระสมเด็จของใครมาคล้องทิ้งไว้ที่ไหน ก็คิดอย่างนั้น อาตมาก็แผ่เมตตาไปสู่สถานที่

แล้วก็ไปพบที่ประหารชีวิตนักโทษ อยู่ที่โคนต้นมะขาม เป็นหินมีแท่นรองและนั่ง มีสลักรับถ่าน พอที่จะสันนิษฐานได้ว่าเป็นที่ประหารชีวิตแน่นอน ประหารชีวิตนักโทษแต่สมัยไหน ไม่ทราบ เราก็คือเพียงเท่านั้นก่อน

ต่อมาหลวงสมานวนกิจ อดีตอธิบดีกรมป่าไม้ กับหลวงบุเรศบำรุงการ มาที่วัดนี้ อาตมาก็บอกให้หลวงสมานวนกิจไปดูต้นมะขามต้นนี้ว่าอายุเท่าไร หลวงสมานวนกิจก็คำนวณต้นมะขามต้นนี้ใหญ่ว่าอายุพันกว่าปี หลวงสมานฯ บอกว่า คงจะไม่พลาดหรอกครับ ถ้าพลาดก็คงไม่มากนัก อายุพันกว่าปีแน่ ๆ

อาตมาก็ไปเอาฝักมะขามมาลองแกะดู ทุกฝักมี ๑๒ เม็ดทั้งนั้น เป็น ๑๒ นักษัตริย์ทุกฝัก ขวด จุล ขาล เกาะ มะโรง มะเส็ง มะเมี้ย มะแม วอก ระกา จอ กุน อาตมาก็แปลกใจว่าทำไมฝักมะขามเป็น ๑๒ นักษัตริย์ทุกฝัก จึงให้หลวงสมานวนกิจวิจัยดู ว่าเป็นเพราะเหตุใด

หลวงสมานวนกิจกับหลวงบุเรศบำรุงการ ก็มาคุยกันว่า เอ๊ะไม่เคยเห็น เรียนด้านป่าไม้ เรียนต้นไม้มาทุกชนิด แต่ไม่เคยปรากฏมะขามเป็นอย่างนี้ เม็ดเป็น ๑๒ นักษัตริย์ มองเห็นได้ชัด ขวดหนู จุลวัว ขาลเสือ เหมือนกันหมด ฝักหนึ่งมี ๑๒ เม็ดทั้งนั้น หลวงสมานฯ ก็ไม่เข้าใจ หากนักวิจัยไม่ได้

ในเวลากาลต่อมา อาตมาก็ถางให้มันเตียน เอาหนามพุดองออกให้หมด อยู่แต่ต้นมะขาม ก็โล่งเตียน เลย์ต้นมะขามไปทางซ้ายมือประมาณ ๑๐ วาเป็นที่เผาศพในป่าช้า

สมัยโบราณกอไฟล้อมรอบ ไม่มีเมรุ ใช้ไม้ไฟปักขึ้น เอาฟืนใส่ แล้วก็เอาศพมาใส่ สมัยโบราณเผากันอย่างนั้น ไม่มีใครกล้าไปตรงนั้น

อาตมาก็พิจารณาดูเสมอมา และชาวบ้านก็มายิงปืนไม่ออกอีกก็แสดงว่าต้นมะขามกายสิทธิ์ คนไม่รู้ แถย้านบ้านนี้รู้ น้อยบ้าน เมื่อสมัยก่อนไม่มีใครรู้

อาตมาก็เข้าใจว่าที่นี่เป็นที่ประหารชีวิตนักโทษ ก่อนจะประหารต้องบวงสรวงเทวดา มีหัวหมู ไก่ต้ม บุหรี่ คนหน้าเป็นคนรำดาบ คือเพชรฆาตคนหลังเตรียมท่าอยู่ ๒ คน สำหรับฟันคอ คนหน้าที่รำมีปี กลอง ไม้ไซคนฟัน แต่คนหลังฟันแน่ ๆ ฟันเสร็จแล้วก็ลงบ่อไป

ก็ขอวิจัยต่อไปว่า มะขามกายสิทธิ์ คงจะเป็นเพราะเทพยเจ้าสิงสถิตอยู่ที่ต้นมะขามมากมาย

อยู่มาเวลาหนึ่งปีผ่านมา อาตมาก็ขาดหลมนั้น ขอแรงพระชุด ขุดเวลาเย็น ๆ กลางคืน ไม่ให้ใครมารู้เห็น ได้ร่วม ๒๐ ศพ อยู่ในบ่อเดียวกันหมด กระจุกก็พุดแล้ว ยังได้แหวนไว้หลายวง ตะกรุดบ้าง แหวนแขนบ้างอยู่ในบ่อนั้น

ในที่สุดก็ไม่ได้บอกให้ชาวบ้านได้รู้ มีทนายอยู่คนหนึ่งชื่อเล็ก กับอีกคนหนึ่งชื่อตาดำ และมีโยมป่วนอีกคนหนึ่งก็แก่มาก สมัยนั้นให้รับรู้ด้วยกัน

เลยเอาศพมากอง จะต่อโลงก็ไม่ไหวมันมากมาย เอาขอไม้ไผ่มา นิมนต์พระสงฆ์องค์เณรมาตักบาตบิณฑบาตเสร็จแล้วก็เผา และขอถวายพระราชากุศลด้วย

ในเมื่อเผาเสร็จสิ้นไปแล้ว อาตมาก็เก็บกระดูกไปลอยน้ำ หลังจากนั้นเวลาถัดมา **ต้นมะขามก็ค่อย ๆ หงอย ใบแห้ง ร่วงโรย ภายในสองปีก็ตาย แต่มีมะขามต้นลูกอยู่ขณะนี้ ก็กลายเป็น เม็ดไม้เป็น ๑๒ นิ้วครึ่ง มีเป็นหัวลิง หัวค้าง หัวหนู หัวเสือ เป็นกะโหลกผีก็มี**

แต่บางคนเก็บมาได้ เป็นรูปอาตมาอยู่ในเม็ดมะขาม ถ้ามโยม พ.ท.วังดูได้ มีใส่แว่นตาเสียด้วย ไม่รู้อยู่ในเม็ดมะขามได้อย่างไร แยกกันแล้ว อันนี้เรื่องจริงที่ผ่านมา ๓ ปีโน้น นี่เล่าประวัติเม็ดมะขามให้ฟัง

ในเวลากาลต่อมา มีพวกชลประทานมาทำคลองชลประทาน ก็บุกป่าฝ่าดงมาทำหลังวัดให้ เลยก็ขอเม็ดมะขามไปให้ลูกคลองคอ เขาเข้าบ้านสองชั้นอยู่ ลูกยังเล็ก ๆ อายุ ๑ ขวบ ๒ ขวบ ตกจากชั้นบนมาไม่เป็นอะไรเลย ก็ถือว่ามะขามกายสิทธิ์เขาวางกันอยู่นั่น อาตมาไม่ทราบ เอาไปคล่องคอแล้วตกตึกมาไม่เป็นไร พวกชลประทานเป็นผู้รู้ก่อน เพราะเคยมาบุกเบิกหลังวัดทางด้านตะวันออกเป็นหลังวัด

อาตมาก็ประเมินได้ว่ามีเทวดาสงสถิตอยู่ที่ต้นมะขามนี้ หลวงบเรศกับหลวงสมานานกิจยอมรับ เห็นจะจริงอย่างว่า ต้นมะขามปี ๑๒ นิ้วครึ่งนี้ไม่มีประวัติในการเรียนป่าไม้มา ขอยอมรับว่า **ต้นมะขามกายสิทธิ์นี้เป็นที่ประหารชีวิตนักโทษ** พอทำบุญถวายพระราชากุศลแล้ว วิญญาณคงจะออกไป ต้นมะขามนั้นก็ถึงแก่ความตาย โดยไม่มีใครไปเผาไฟแต่ประการใด ค่อย ๆ เหี่ยวไปภายใน ๒ ปีเขาก็ตาย เหลือแต่ต้นลูกอยู่ในปัจจุบันทุกวันนี้ จึงกลายเป็น ๑๒ นิ้วครึ่ง แต่ก็ยังมีหัวลิงหัวค้างอยู่ ไปดูได้

ถ้าโยมจะเก็บไปก็เอาไปเถาะอนุญาต ถ้าไปได้ยินเสียงร้องในบ้าน อย่าเอามาคืน ไม่ได้นะ เด็ก ร.ร.จอมสุรางค์อุปถัมภ์ อยุธยา เขาก็เล่าให้อาตมาฟังว่า หลวงพ่อคะ หนูไปสอบพยาบาลหยิบเม็ดมะขามของหลวงพ่อกับไม่ได้บอก เอาเม็ดมะขามใส่กระเป๋ากลับไป บอกว่า “**มะขามช่วยหนูด้วย หนูสอบได้ที่หนึ่งเลย**” เขาวางอย่างนั้นก็แปลกดินะ จะเป็นอย่างนั้นหรือเปล่าเราก็ไม่ทราบนะ มันไปสอบได้ของเขาเข้ามาพอเหมาะกัน อีกคนหนึ่งไปเข้าแพทย์ได้ หนูแอบเอาเม็ดมะขามหลวงพ่อกับไป ๑๖ เม็ด เป็นหัวราชสีห์ หัวงู เขายังเอามาอวดเลย ชัดเสียสวย ใส่ถุงไว้ บอกว่าหนูสอบได้เลย

เอ! ก็เข้าทำ “**แต่หนูอย่าไปหลงเม็ดมะขามนะว่าสอบได้ มันจะได้ด้วยหนูเองก็เป็น ได้นะ**” ก็บอกกับหนูเขาวางอย่างนั้น

.....